Dosar nr. 4-1256/2026
4-26056370-12-4-05052026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

08.07.2026 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător Elena Ungureanu
Grefier Ira Voleanschi
Cu participarea:
Făptuitorului
***** Toacă

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională de învinuire a lui *Toacă ***, d.n.*****, IDNP *****,* de săvârșirea contravenției prevăzute de art.243 alin.(1) Cod contravențional, –**

A C O N S T A T A T:

La data de 29.04.2026, în privința lui Toacă *** de către agentul constatator al SSTCR al DP mun.Chișinău, Darii Ruslan, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07 457793, în baza art.243 alin.(1) Codul Contravențional, reținându-se în sarcina ultimului faptul că: „*la data de 26.03.2026, ora 01:20, în mun.Chișinău, sectorul Buiucani, intersecția Pruncului-Pietrăriei, conducătorul auto a părăsit locul producerii accidentului rutier, unde au fost pricinuite pagube materiale”.***

Acțiunile făptuitorului au fost încadrate în baza art.243 alin.(1) Cod Contravenţional, cauza fiind expediată pentru examinare după competența instanței de judecată.

În ședința de judecată agentul constatator SSTCR al DP mun. Chișinău, Darii Ruslan, fiind citat legal prin poșta electronică, la adresa: secretariat.dp_chisinau@gov.md, nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa *(f.d.18).*

Astfel, potrivit art.455 alin.(2) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, procedura de citare legală fiind respectată.

Făptuitorul Toacă *** în ședința de judecată a declarat că nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința sa.**

Audiind poziția făptuitorului, verificând procesul-verbal cu privire la contravenție și coroborând mențiunile persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional la materialele dosarului contravențional și prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art.440 alin.(1) Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate desfăşurată de agentul constatator de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul competent să soluţioneze cauza, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

Instanța conchide că, contravenţiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale intră în sfera cauzelor penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană *(Ziliberberg v. Moldova, 1 februarie 2005, § 33; Fomin v. Moldova, 11 octombrie 2011, § 18).*

Astfel, pentru respectarea garanţiilor menţionate, instanţa de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Potrivit art.243 alin.(1) Cod contravenţional, fapta contravenţională constă în *părăsirea de către persoana implicată în accident rutier a locului în care s-a produs accidentul ce a cauzat consecinţele prevăzute la art.242 alin.(1), dacă fapta nu constituie infracţiune, cu excepţia accidentului rutier documentat prin procedura de constatare amiabilă a accidentului, prevăzută de Legea nr.414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule.*

Art.242 alin.(1) Cod contravențional, precede, *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei*

În conformitate cu art.425 alin.(1) și (3) din Codul contravenţional, probele reprezintă elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenţei sau a inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei și la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cu privire la acestea în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei și în baza legii.

În conformitate cu art.425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

În ședinţa de judecată s-a stabilit cu certitudine că, nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente și utile învinuirea contravenţională formulată în privința lui Toacă *****.

Simpla descriere a normei în procesul-verbal cu privire la contravenție, fără a indica circumstanțele care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, precum și în lipsa probelor pertinente, concludente și utile ce ar corespunde criteriilor prevăzute de art. 425 alin.(5) din Codul contravenţional, nu poate servi temei pentru atragerea persoanei la răspundere.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Ruiz Torija v. Spania, 9 decembrie 1994, § 29; Papon v. Franţa (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea v. România, 15 februarie 2007, § 30).

Din circumstanțele menționate, instanța de judecată conchide că, în cadrul şedinţei de judecată s-a stabilit cu certitudine faptul că, la cercetarea cazului contravenţional, de către agentul constatator nu au fost acumulate careva probe care să confirme vinovăţia făptuitorului de comiterea contravenţiei imputate.

Astfel, instanţa de judecată găseşte nefondate și lipsite de suport probatoriu concluziile agentului constatator aferent vinovăţiei persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenței.

Totodată, instanța de judecată constată că în procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a descris în mod generic fapta contravențională, și anume: ***la data de 26.03.2026, ora 01:20, în mun.Chișinău, sectorul Buiucani, intersecția Pruncului-Pietrăriei, conducătorul auto a părăsit locul producerii accidentului rutier, unde au fost pricinuite pagube materiale”.***

Astfel, nu este clar cum prin părăsirea locului accidentului au fost **pricinuite pagube materiale.** Nu este explicat sau demonstrat în ce mod plecarea de la locul faptei, a produs daune materiale.

În contextul expus, instanța reiterează că sarcina probei îi revine agentului constatator. Astfel, cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art.6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți ale procesului contravențional.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon v. Franța* (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea v. România*, 15 februarie 2007, § 30).

Pe fundalul celor descrise, instanța relevă că în cauză există un dubiu care nu a fost prin administrarea altor probe, dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În conformitate cu art.461 alin.(1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul citat, procesul contravenţional pornit încetează, dacă nu există fapta contravențională.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia că, procesul contravenţional intentat de către agentul constatator în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI07 457793 din 29.04.2026, de constatare a faptei contravenționale prevăzute și sancționate de art.243 alin.(1) Cod contravenţional, în privința lui Toacă *****, urmează a fi încetat din motivul inexistenței faptei contravenționale.

În conformitate cu art. 461-462 din Codul contravențional, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se încetează procesul contravențional de învinuire a lui ***Toacă*** ***** de comiterea faptei contravenționale prevăzute de art.243 alin.(1) Codul contravențional, *din motiv că nu există faptul contravenției.*

Hotărârea cu drept de recurs în Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediu Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător Elena Ungureanu